

BÀI HỌC 5

CUỘC THIÊN ÁC ĐẤU TRANH TIẾP TỤC

CÂU GỐC: *“Tôi cũng thuật cho chúng làm sao tay nhân từ của Đức Chúa Trời tôi đã giúp đỡ tôi, và các lời vua đã nói cùng tôi. Chúng nói: Hè, ta hãy chỗi dậy và xây sửa lại! Vậy, chúng được vững chắc trong ý nhứt định làm công việc tốt lành này” (Nê-hê-mi 2:18).*

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: I Sa-mu-ên 17:43-51; II Sa-mu-ên 11:1-17; I Các Vua 18:21-39; II Các Vua 19:21-34; Ê-xơ-tê 3:8-11; Nê-hê-mi 1.

Khi chúng ta so sánh cuộc đời của Đa-vít, Ê-li, Ê-xê-chia, Ê-xơ-tê và Nê-hê-mi, có cùng một chủ đề hay đề tài: Đức Chúa Trời có thể dùng những người “không quan trọng” để đảo ngược làn sóng của sự gian ác. Qua những câu chuyện này chúng ta có thể hiểu rằng, bất chấp những trở ngại lớn lao, chúng ta không cần phải trở nên yếu đuối khi đối diện với sự gian ác mạnh mẽ. Thay vào đó, chúng ta có thể đứng vững với sức mạnh của Đức Chúa Trời. Ngài luôn luôn trung thành với các lời hứa của Ngài. Những lời hứa này đã được ứng nghiệm cho chúng ta trong Đức Chúa Giê-su. Khi dân Chúa tiếp tục trong sức mạnh của Ngài, họ sẽ thấy các quyền lực của kẻ ác không đủ mạnh để thành công hơn họ.

Sự tập trung và những thách thức là để chúng ta được vui mừng trong quyền năng cứu rỗi của Ngài. Điều này không phải lúc nào cũng hợp lý khi chúng ta gặp những thách thức thật. Các thách thức này thường thường rất lớn đối với chúng ta. Cảm thấy niềm vui trong quyền năng cứu chuộc của Đức Chúa Trời trước khi Ngài giải cứu chúng ta là một hành động của đức tin và tôn thờ. Vì những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta, tin cậy vào sự trung tín của Đức Chúa Trời là điều hợp lý nhất mà chúng tôi có thể làm.

ĐA-VÍT, GÔ-LI-ÁT VÀ BÁT-SÊ-BA

Đời sống thì không dễ hiểu; vì là con người, chúng ta cũng khó hiểu. Ví dụ, chúng ta được tạo nên theo hình ảnh của Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa của vũ trụ. Nhưng tất cả chúng ta đã phản nghịch chống lại Ngài và đường lối của Ngài. Điều đó không có gì ngạc nhiên vì khả năng làm điều tốt và xấu của chúng ta có thể đạt tới mức độ cao. Một người có thể đạt được cả hai trình độ cao và thấp! Có tin mừng tuyệt vời là một số người, có lúc đã ở mức thấp nhất, nhờ ân điển của Đức Chúa Trời, đã làm những việc lớn cho Ngài và cho mọi người. Lê dĩ nhiên, điều ngược lại cũng có thể xảy ra. Ví dụ, những người đứng ở mức cao nhất có thể rơi xuống mức thấp nhất. Sa-tan là có thật. Cuộc chiến ác đấu tranh là có thật. Khi không liên kết với Chúa, ngay cả người tốt nhất trong chúng ta cũng có thể rơi vào cái bẫy của Sa-tan (I Phi-e-rơ 5: 8).

Hãy đọc I Sa-mu-ên 17:43-51. Những lời nói nào từ miệng Đa-vít là rất quan trọng để hiểu được sự chiến thắng của ông? Sau đó, đọc II Sa-mu-ên 11: 1-17. Chúng ta tìm thấy ở đây điều gì khác biệt rất rõ trong cùng một con người? Điều gì đã đem lại sự khác biệt đó?

Đa-vít đã đánh bại Gô-li-át khổng lồ, cũng chính là Đa-vít, người đã bị đánh bại bởi lòng dục vọng và sự quá tự tin vào mình. Đa-vít đã có bao nhiêu vợ rồi? Và khi ông thấy một người đàn bà nữa, một bà đã có chồng, thì đột nhiên các câu nói về “Đức Giê-hô-va là Chúa của chiến trận” (I Sa-mu-ên 17:47) hoặc “Y-sơ-ra-ên có một Đức Chúa Trời” ở đâu (I Sa-mu-ên 17:46)? Đa-vít cần biết rằng cuộc chiến không ở vùng chiến sự tại Thung lũng Ê-la. Thay vào đó, nó đã ở trong góc kín của trái tim mình. Đây là nơi mà cuộc chiến ác đấu tranh đang diễn ra trong mỗi chúng ta.

Nhưng Đa-vít sớm tỉnh ngộ sau sự sa ngã khủng khiếp với Bát-sê-ba. Ông đã có đủ đau khổ và tội lỗi cho đến hết cả cuộc đời. Nỗi buồn của Đa-vít đã khiến ông viết Thi thiên 51. Trong Thi thiên này, Đa-vít cầu xin Chúa tạo cho mình một tấm lòng trong sạch (câu 10) và cho việc nổi lại mối tương giao với Đức Chúa Trời (câu 11, 12). Trong cuộc chiến ác đấu tranh giữa Đấng Christ và Sa-tan, những người mạnh mẽ cũng yếu đuối như những người ở tầng lớp thấp nhất. Nhưng, Đức Chúa Trời vẫn sẵn sàng làm việc với tất cả những ai thật sự ăn năn.

Hãy suy nghĩ về chính bạn ngay bây giờ, về những chiến thắng, thất vọng, và thất bại của bạn. Làm thế nào bạn có thể dùng các bài học từ những câu chuyện của đời sống bạn cho bất cứ tình trạng nào mà bạn phải đối diện, ngay bây giờ?

LÒNG HỌ TRỞ LẠI

Tiên tri Ê-li, người Thi-sê-be, phải là một trong những nhân vật đầy thú vị trong Kinh Thánh. Lần đầu tiên chúng ta gặp ông đứng trước một vị vua đầy ngạc nhiên và nói với vua, sẽ không có mưa trong ba năm tới (I Các vua 17:1). Thật không dễ để gặp vua hoặc trốn thoát khỏi tay vua. Nhưng Ê-li với thất chiếc lông da (II Các Vua 1: 8) đã đi lướt qua các lính gác, đem sứ điệp của Đức Chúa Trời, và sau đó chạy lên núi, cách khoảng mười hai cây số (bảy dặm).

Đây là thời kỳ đau buồn cho vương quốc phía bắc của Y-sơ-ra-ên. Hầu hết người ta đã quên Đức Chúa Trời (I Các Vua 19:10), và thay vào đó họ thờ cúng các tà thần như Ba-anh. Nói rằng trời sẽ không mưa là một thách thức trực tiếp cho Ba-anh. Người ta tin rằng Ba-anh sẽ đem mưa tới để giúp cây cối và gia súc phát triển và như vậy sẽ làm cho nông dân giàu có. Các thần chính mà họ tôn thờ là thần sinh sản và thu nhập.

Trong ba năm kế tiếp vị thần sinh sản này bất lực. Sau đó, Ê-li gặp vua một lần nữa và yêu cầu một cuộc thách thức với tất cả các tiên tri của Ba-anh và nữ thần Át-tạt-tê (nữ thần của khả năng sinh sản). Đó là một cuộc thách thức giữa một người và 850 người khác (I Các Vua 18:17-20).

Tới ngày đó, dân chúng tập hợp tại các đỉnh núi Cạt-mên, Ê-li nói với họ, “Các người đi gieo hai bên cho đến chùng nào?” (I Các Vua 18:21). Các con bò đực được lựa chọn và chuẩn bị làm của lễ, và người ta chờ đợi để tìm ra thần nào đủ mạnh để trả lời bằng lửa từ trời. Con bò là biểu tượng mạnh mẽ nhất về sự sinh sản của các tôn giáo trong thời Cựu Ước. Chắc chắn các vị thần sinh sản sẽ cho thấy sức mạnh của họ.

Hãy đọc I Các Vua 18:21-39. Phải, chủ đề thiện ác đấu tranh là có thật, nhưng tiên tri Ê-li thật sự muốn điều gì xảy ra trong Y-sơ-ra-ên? Và tại sao điều đó rất quan trọng đối với chúng ta ngày nay?

I Các Vua 18:37 nói lên tất cả. Phép lạ thật rất tuyệt vời. Nhưng đó không phải là vấn đề chính. Vấn đề chính là sự trung tín của Y-sơ-ra-ên với giao ước. Xin cũng lưu ý là ai đã thay đổi lòng họ. Đó chính là Chúa, ngay cả trước khi phép lạ xảy ra. Đức Chúa Trời không ép người ta phải trở về với Ngài. Chúa gửi Thánh Linh Ngài. Và dân sự, hành động theo sự hướng dẫn của Ngài, đã lựa chọn trở về với Ngài. Họ chỉ có thể hành động theo sự lựa chọn đó trong sức mạnh của Ngài. Điều đó cũng không khác gì ngày nay. Chỉ nhờ quyền phép của Ngài mà trái tim chúng ta đập. Nhưng Ngài không ép những trái tim đập đó phải đi theo Ngài.

NHỮNG LỜI NGẠO MẠN

Ê-xê-chia là vua nước Giu-đa khi siêu cường quốc mới, A-si-ri, chinh phục vương quốc miền Bắc Y-sơ-ra-ên và bắt dân chúng đem đi phân tán khắp vùng Mê-sô-pô-ta-ni (II Các Vua 18:9-12). “Đức Chúa Trời không còn có thể làm bất cứ điều gì cho người dân của nước miền bắc Y-sơ-ra-ên nữa. Vì vậy, Ngài đã phân tán họ giữa các dân tộc. Bằng cách này, chương trình cứu chuộc của Ngài cho những ai lựa chọn để chấp nhận sự tha thứ qua Đấng Cứu Thế được ứng nghiệm. Qua những đau khổ xảy ra cho Y-sơ-ra-ên, Chúa đã chuẩn bị con đường cho sự vinh quang của Ngài được bày tỏ cho các dân tộc trên đất.” – Phòng trích Ellen G. White, *Patriarch and Prophets*, tr. 292.

Sau đó vài năm, vua A-si-ri, San-chê-ríp, chú ý đến Giu-đa và đến đánh các thành kiên cố của họ. Ông cũng đánh thuế nặng trên dân chúng (II Các Vua 18:13-15). Ê-xê-chia nộp cho người vàng bạc ở trong đền Đức Giê-hô-va và trong kho tàng của cung vua. Nhưng vua A-si-ri đã không hài lòng và cử các đại diện để thảo luận về sự đầu hàng của Giê-ru-sa-lem.

Sau đó người A-si-ri phỉ báng dân sự Chúa. Các đại diện nói rằng các vị thần của các dân tộc xung quanh không cứu họ được khỏi tay người A-si-ri. Vì vậy, điều gì làm cho người Do Thái nghĩ rằng Đức Chúa Trời của họ sẽ làm tốt hơn? (Đọc II Các Vua 18:28-30, 33-35).

Sau đó Ê-xê-chia làm điều duy nhất vua có thể làm. Ông cầu nguyện (II Các Vua 19:15-19). Chúa đã dùng tiên tri Ê-sai để khuyến khích Ê-xê-chia (II Các Vua 19:6). Và bây giờ Ngài lại gửi tiên tri đến với vua một lần nữa.

Hãy đọc II Các Vua 19:21-34, đặc biệt II Các Vua 19: 21, 22. Đức Chúa Trời có sứ điệp gì cho dân sự Ngài trong thời gian cực kỳ khủng hoảng?

Chẳng bao lâu, đạo quân A-si-ri lớn mạnh bao quanh các tường thành của Giê-ru-sa-lem. Người dân sợ hãi trong thành thức dậy vào buổi sáng, chờ đợi để xem những hành động cuối cùng của đạo quân chinh phục sắp phá hủy hệ thống phòng thủ của thành họ. Nhưng thay vào đó, họ thấy những người lính đã chết nằm dài la liệt trên mặt đất (II Các vua 19:35). Vua A-si-ri hổ thẹn trở về nhà, và bị hai con trai của ông hạ sát (II Các vua 19:6, 37).

Làm thế nào chúng ta có thể học, ngay cả trong những tình trạng nản chí nhất và dường như không thể được, để tin cậy vào Chúa? Tại sao chúng ta phải luôn luôn có một bức tranh lớn trong tâm trí khi mọi việc không luôn luôn kết thúc tốt đẹp cho chúng ta trong cuộc đời này?

ÁN TỬ HÌNH

Thật rất khó cho chúng ta ngày nay để hiểu nền văn hóa và phong tục của Đế quốc Ba Tư trong thời Kinh Thánh. Đây là nơi mà câu chuyện của Ê-xơ-tê bắt đầu. Một điều chắc chắn là Chúa đã sử dụng đế quốc đó để duy trì và làm trọn các giao ước đã hứa với quốc gia Y-sơ-ra-ên. Đây là những lời hứa từ thời Áp-ra-ham (Sáng thế Ký 12:1-3; Ê-sai 45:1; IISử ký 36:23).

Cô thiếu nữ Do Thái Ê-xơ-tê được làm hoàng hậu. Ê-xơ-tê được quyền hành qua một con đường khác với Giô-sép ở Ai Cập hay Đa-ni-ên ở Baby-lôn. Nhưng Ê-xơ-tê đã được (như Giô-sép và Đa-ni-ên) ở nơi mà Chúa muốn. Và nàng đã được Đức Chúa Trời dùng một cách quyền phép. Điều này dạy chúng ta rằng cuộc chiến ác đấu tranh đã diễn ra trong lịch sử cách nào.

Hãy đọc Ê-xơ-tê 3:8-11. Với những chương trình Đức Chúa Trời đã định cho người Do Thái, đặc biệt là sự xuất hiện của Đấng Mê-si, chiếu chỉ án tử hình sẽ có những kết quả thành công nào?

“Nhà vua đã không nhận ra những kết quả sâu rộng sẽ trong việc thông qua chiếu chỉ này. Chính Sa-tan đã cố gắng để tuyệt diệt khỏi trái đất dân Do Thái là những người có kiến thức đầy đủ về Đức Chúa Trời chân thật.” – Phông trích Ellen G. White, Prophets and Kings, tr. 600, 601. Và cũng từ những người này, Đấng Cứu Thế (Đức Chúa Giê-su) sẽ đến thế gian.

Thật thú vị là vấn đề bắt đầu với sự thờ phượng (Ê-xơ-tê 3:5, 8) và việc một nhóm người đặc biệt từ chối không tuân theo pháp luật và phong tục của các nhà cầm quyền. Các biện cố dẫn đến sự Tái lâm của Chúa sẽ khác với những gì đã xảy ra trong thời kỳ của Ê-xơ-tê. Nhưng tình trạng các tín đồ phải đối diện vào thời kỳ cuối cùng sẽ giống nhau, và tình trạng đó là cuộc chiến ác đấu tranh giữa Đấng Christ và Sa-tan. Những người trung tín với Đức Chúa Trời sẽ phải đối diện với một điều gì đó như những người Do Thái ở đây đã đối diện. Chúng ta đã được cảnh báo rằng, trong những ngày cuối cùng của lịch sử trái đất, luật tử hình sẽ được ban hành, nói rằng, “hết thảy những kẻ nào không thờ lạy tượng con thú đó bị giết đi” (Khải huyền 13:15). Có một điều chắc chắn. Mặc dù lịch sử thường lặp đi lặp lại, chúng ta thường không học những bài mà chúng ta nên học từ lịch sử.

Tại sao chúng ta thường không tin những người khác biệt với chúng ta? Tại sao các chân lý mạnh mẽ của sự Sáng tạo và sự cứu rỗi nên cho chúng ta thấy thái độ này là sai? Làm thế nào chúng ta có thể tẩy sạch khỏi tâm hồn mình cái lối khủng khiếp này?

NÊ-HÊ-MI

Câu chuyện của Nê-hê-mi xảy ra vào thời điểm khi nước Y-sơ-ra-ên không có chính phủ riêng. Thay vào đó chỉ có một nhóm nhỏ còn sót lại sống rải rác ở những nước ngoại quốc. Đức Chúa Trời, như thường lệ, vẫn trung tín với lời hứa giao ước của Ngài, ngay cả khi người ta không giữ giao ước đó.

Hãy đọc Nê-hê-mi 1. Bối cảnh lời cầu nguyện của ông là gì? Lời cầu nguyện đó nhắc nhở chúng ta gì về lời cầu nguyện của Đa-ni-ên trong Đa-ni-ên 9:4-19? Trong cả hai trường hợp, vấn đề là gì? Và làm thế nào vấn đề này phù hợp với toàn thể cuộc chiến ác đấu tranh vĩ đại?

Nhờ lòng tốt của nhà vua, Nê-hê-mi được phép trở về và xây dựng lại thành Giê-ru-sa-lem. Khi trở về, Nê-hê-mi dành vài ngày đầu tiên để quan sát. Ông cố gắng khảo sát thành phố về đêm, nhưng những đồng đồ nát rất nhiều đến nỗi ông không đi xa được (Nê-hê-mi 2:14). Vì vậy, ông đi ra ngoài các bức tường để khảo sát từ bên ngoài (Nê-hê-mi 2:15).

Hãy đọc Nê-hê-mi 2:16-18. Nê-hê-mi làm thế nào để các nhà lãnh đạo bắt đầu làm một việc mà họ đã nghĩ không thể làm được? Nê-hê-mi có thể dạy gì cho hội thánh chúng ta ngày nay?

Lúc đầu Nê-hê-mi không nói với các nhà lãnh đạo tại sao ông đã đến. Nhưng có một số người bất bình và đã làm hết sức để ngăn cản bất kỳ công việc nào để cải tiến Giê-ru-sa-lem (Nê-hê-mi 2:10, 19, 20). Khi bắt đầu công việc sửa lại các tường thành (Nê-hê-mi 3), các nhà lãnh đạo nước ngoài “giận dữ” (Nê-hê-mi 4:1). Họ đã nhạo báng những nỗ lực của người Giu-đa (Nê-hê-mi 4:2, 3). Nhưng khi họ thấy dân sự Chúa nghiêm túc về công việc của mình (Nê-hê-mi 4: 6) thì họ hoạch định một cuộc tấn công (Nê-hê-mi 4:7, 8).

Thật dễ dàng để bỏ cuộc. Nhưng với tất cả các kế hoạch chống lại công việc của họ, người Giu-đa vẫn tiếp tục làm việc. Tin tưởng vào Đức Chúa Trời, Nê-hê-mi giám sát việc xây dựng lại các bức tường và giao các mối đe dọa của kẻ thù vào tay của Đức Chúa Trời (Nê-hê-mi 6:14, 15).

Chúng ta đều phải đối diện với các nan đề. Làm thế nào để chúng ta biết khi nào nên bỏ và khi nào nên tiếp tục?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Trong bài học tuần này chắc chắn đã dạy chúng ta rằng Kinh Thánh thường cho thấy sự thành tín của Đức Chúa Trời đối với dân sự Ngài. Tất nhiên, trong nhiều trường hợp, sự thành tín đó không luôn luôn bày tỏ rõ ràng. Trong những chuyện đã học, chúng ta theo dõi các câu chuyện từ đầu đến cuối thì một số nhân vật, như U-ri, người Hê-tít, chúng ta không thấy điều đó. Ngày nay chính chúng ta tham gia vào cuộc thiên ác đấu tranh như những người trong Kinh Thánh. Và không chỉ có họ, nhưng có rất nhiều người khác có những kết quả không tốt. Đó là lý do tại sao rất quan trọng đối với chúng ta, là Cơ Đốc nhân, để nhớ những điều này, đặc biệt là trong thời kỳ khó khăn. Dưới đây là những lời tuyệt vời của sứ đồ Phao-lô, “Vậy nên chúng ta chẳng ngã lòng, dầu người bề ngoài hư nát, nhưng người bề trong cứ đổi mới càng ngày càng hơn. Vì sự hoạn nạn nhẹ và tạm của chúng ta sanh cho chúng ta sự vinh hiển cao trọng đời đời, vô lượng vô biên, bởi chúng ta chẳng chăm sự thấy được, nhưng chăm sự không thấy được; vì những sự thấy được chỉ là tạm thời, mà sự không thấy được là đời đời không cùng vậy” (II Cô-rinh-tô 4:16-18). Ở đây Phao-lô đang cố gắng để cho chúng ta “thấy” cao hơn cuộc sống hiện tại. Ông cũng muốn nói với chúng ta rằng niềm hy vọng về cuộc sống tương lai của chúng ta là ở trên trời khiến cho cuộc sống này có ý nghĩa hơn là chỉ một trò đùa độc ác.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Một số các lời hứa nào trong Kinh Thánh cho thấy niềm hy vọng lớn nhất của chúng ta? Hãy ghi xuống càng nhiều càng tốt và đem tới lớp học. Các lời hứa này cho chúng ta hình ảnh nào?
2. Điều đã làm cho sự sa ngã của Đa-vít rất đáng buồn là ông đã được Chúa ban phước rất nhiều. Ông đã được ban cho nhiều, nhưng ông vẫn phạm tội. Thay vì chỉ tập trung vào điều tiêu cực, hãy nghĩ về một điều tích cực của cả câu chuyện ngu xuẩn này: Ân điển của Đức Chúa Trời, ngay cả với một người từ nơi rất cao rớt xuống rất thấp. Điều đó nói gì với chúng ta về giá đầy đủ mà Đức Chúa Giê-su đã trả cho sự cứu rỗi chúng ta? Làm thế nào chúng ta biết chắc chắn rằng Đức Chúa Trời tha thứ cho chúng ta đầy đủ khi chúng ta ăn năn như Đa-vít đã làm? (Nên nhớ rằng, những gì chúng ta đã làm hoặc đã rơi vào hố tội lỗi sâu đến bao nhiêu thì không quan trọng.)